

DECIZIE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Vadim Cebanciuc, reprezentat de avocatul Nicolae Posturusu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vadim Cebanciuc împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Vadim Cebanciuc și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 martie 2015 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Cebanciuc împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral și restituirea cheltuielilor judiciare

constată:

La 29 octombrie 2014, Vadim Cebanciuc reprezentat de avocatul Nicolae Posturusu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că prin ordinul nr. 1300-p din 26 septembrie 2014 al Serviciului Vamal al RM, a fost sancționat disciplinar cu eliberarea din serviciu în conformitate cu prevederile art. 15 alin. (1) lit. d) și i), art. 46 lit. a) și k), art. 26 alin. (1) lit. g) din Legea serviciului în organele vamale acțiunile care contribuie la trecerea bunurilor peste frontiera vamală cu încălcarea legislației vamale dacă aceste acțiuni nu atrag răspundere penală.

Afirmă că sancțiunea disciplinară se aplică de regulă imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună din ziua constatării ei, fără a lua în calcul timpul aflării salariatului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii sau în concediul medical.

Susține că conform art. 86 alin. (1) lit. c), d), e), g) și h) din Codul muncii, concedierea salariaților membri de sindicat poate avea loc doar cu acordul fi preliminar scris al organului sindical din unitate. În celelalte cazuri, concedierea se admite cu consultarea prealabilă a organului sindical din unitate.

Invocă că conform art. 206 alin. (5) Codul muncii la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective.

Indică că conform prevederile art. 208 alin. (1) și (2) Codul muncii, până la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul este obligat să ceară salariatului o explicație scrisă privind fapta comisă, refuzul de a prezenta explicația cerută se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului și un reprezentant al salariaților. În funcție de gravitatea faptei comise de salariat angajatorul este în drept să organizeze și o anchetă de serviciu, în cadrul anchetei salariatul are dreptul să-și explice atitudinea și să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele și justificările pe care le consideră necesare.

Indică că sancțiunea disciplinară se aplică prin ordinul în care se indică în mod obligatoriu temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii, termenul și organul în care sancțiunea poate fi contestată.

Susține că de către angajator nu au fost respectate aceste prevederi ale legislației în vigoare la emiterea ordinului de concediere, deoarece și-a exercitat onest atribuțiile de serviciu fapt pentru care a fost sancționat fără temei.

Menționează că prin concediere i-au fost cauzate daune morale care constau din suferințe psihice și suferințe fizice, lezarea demnității, onoarei și reputației profesionale.

Își întemeiază pretențiile în baza art. 86, 87, 205-209 Codul muncii, art. 14 Legea serviciului în organele vamale, art. 3, 17, 26 Legea contenciosului administrativ, art. 166-167, 174-175, 192, 211 CPC al RM.

Solicită admiterea acțiunii, anularea ordinului Serviciului Vamal al RM din 26 septembrie 2014 nr. 1300-p, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului mediu pentru lipsa forțată de la serviciu, încasarea prejudiciului moral în mărime de 12000 lei, încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 martie 2015 a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Vadim Cebanciuc, reprezentat de avocatul Nicolae Posturusu împotriva Serviciului Vamal al RM cu privire la anularea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral și restabilirea cheltuielilor judiciare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015 a fost respins apelul declarat de către Vadim Cebanciuc, și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 martie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vadim Cebanciuc împotriva Serviciului Vamal al RM cu privire la anularea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral și restabilirea cheltuielilor judiciare.

La 21 decembrie 2015, Vadim Cebanciuc, reprezentat de avocatul Nicolae Posturusu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel

și hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 martie 2015 cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că instanța de apel a neglijat argumentele și probele invocate de către apelant în legătură cu ordinul Serviciului Vamal al RM prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară eliberarea din serviciu care a fost emis cu încălcarea termenului de o lună reglementat de art. 209 din Codul muncii.

Indică că instanța de judecată a neglijat prevederile art. 209 din Codul muncii și pct. 40 din statutul disciplinar al factorilor de decizie din organele controlului vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului din 07 august 1997, regulamentul cu privire la efectuarea anchetei de serviciu aprobat prin ordinul Serviciului Vamal nr. 194-0 din 29 aprilie 2014 în privința aplicării termenului de o lună de la aplicarea sancțiunii disciplinare.

Afirmă că din materialele anchetei de serviciu este evidențiat faptul că din momentul în care angajatorul a aflat despre abaterea imputată s-au scurs mai mult de 30 zile.

Mai invocă că explicațiile au fost luate la 11 iulie 2014 și 30 iulie 2014 de asemenea cazul a fost adus la cunoștință Directorului General Tudor Balițchi printr-un raport semnat de către Alexei Rusu șef al secției Echipe mobile al Serviciului Vamal al RM la 17 iulie 2014.

Afirmă că prin ordinul Serviciului Vamal nr. 1300-p din 26 septembrie 2014 i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară eliberarea din serviciu, astfel termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare a început să curgă la 18 iulie 2014 la data constituirii comisiei de anchetă și a încetat la 05 septembrie 2014 ținând cont de perioada în care apelantul s-a aflat în concediu. Însă actul prin care a fost aplicată sancțiunea disciplinară eliberarea din serviciu a fost emis la 26 septembrie 2014, adică cu 21 zile mai târziu după expirarea termenului de o lună stipulate expres de norma legală.

Susține că instanța de judecată greșit a constatat că recurentul fiind inspector vamal al Biroului Vamal Leușeni nu avea acordul conducerii pentru perfectarea automobilelor pe pista de intrare a Biroului Vamal Leușeni în data de 11-12 iulie 2014.

Susține că a fost transferat prin ordinul angajatorului directorului general al Serviciului Vamal al RM nr. 113-p din 27 decembrie 2013 din funcția de inspector vamal al Biroului Vamal Leușeni. În privința sa angajatorul nu a emis un ordin separat prin care să fi fost transferat în secția contracararea fraudelor vamale a Biroului Vamal Leușeni atribuind funcțiile de inspector vamal al secției contracararea fraudelor vamale.

Indică că atribuțiilor funcționale ale inspectorilor vamali din secția contracararea fraudelor vamale pot participa la efectuarea controlului fizic al bagajelor și autoturismelor care intră sau părăsesc teritoriul vamal al Republicii Moldova. Aceste activități sunt efectuate permanent fără includerea inspectorilor vamali din secția contracararea fraudelor vamale în graficele de serviciu în post pe fiecare zi.

Susține că în tura din 11-12 iulie 2014 a fost inclus și el în graficul de serviciu în post fiind obligat să aplice ștampila personală după procedura pe care o

urmează inspectorii vamali din post, cerința fiind justificată prin faptul că este perioada concediilor și foarte mulți cetățeni care muncesc peste hotare se întorc în țară și este necesar de fluidizat traficul de mărfuri și pasageri.

Indică că a fost repartizat în graficul pentru întreaga tură de la 11 iulie 2014 ora 20.00 ora 08.00.

Afirmă că inscripția 20.30-21.45 din graficul prezentat instanței a fost aplicată ulterior de către superiorul din tură pentru a se eschiva de răspundere, faptul dat iese în evidență că inscripția 20.30-21.45 a fost aplicată ulterior peste semnătura personală, nefiind adusă la cunoștință salariatului.

Sustine că instanța de judecată a neglijat faptul că autoturismul de model BMW cu nr. de înmatriculare ZK 02OSK a fost pe culoarul verde, iar în sistemul ASYCUDA acest automobil sau șoferul acestuia nu erau menționați în criteriile de risc, în asemenea circumstanțe un control fizic total urma a fi efectuat doar în situația în care apăreau dubii la inspector.

La 25 martie 2016, reprezentantului lui Vadim Cebanciuc, avocatul Nicolae Posturusu a depus supliment la cererea de recurs în care a indicat că prin scrisoarea Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei al RM nr. 01-894 din 17 martie 2016 care conține poziția organului central de specialitate pe subiectul dat.

Menționată că legislatorul a intervenit în art. 208 din Codul muncii, instituind expres termenul de o lună pentru desfășurarea anchetei de serviciu, fiind în așa fel remediată pe viitor interpretarea neuniformă a art. 209 din Codul muncii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, inclusiv a recurentului, la 04 noiembrie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 153), data recepționării nefiind indicată

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 decembrie 2015, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și a restitui pricina spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum denotă actele cauzei, Vadim Cebanciuc înaintând acțiunea în judecată împotriva Serviciului Vamal al RM a solicitat anularea ordinului din 26 septembrie 2014 nr. 1300-p, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului mediu pentru lipsa forțată de la serviciu, încasarea prejudiciului moral în mărime de 12000 lei, încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii, respingând-o integral, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

În susținerea concluziei adoptate, instanța de apel a reținut că prima instanță a examinat pricina sub toate aspectele, a dat o apreciere cuvenită probelor acumulate și a aplicat corect normele de drept material și procedural, adoptând o hotărâre legală și întemeiată.

Este de menționat, însă, că atât în prima instanță, cât și în cererea de apel unul din temeiurile aduse de către Vadim Cebanciuc în dezacord cu ordinul de eliberare sa din serviciu și hotărârea primei instanțe, a constituit faptul că dânsul a fost inclus de către șeful postului în tura din 11-12 iulie 2014 în graficul de serviciu, cerința fiind justificată prin faptul că este perioada concediilor și foarte mulți cetățeni care muncesc peste hotare se întorc în țară și este necesar de fluidizat traficul de mărfuri și pasageri, astfel, aflându-se în mod legal pe teritoriul vamei de la ora 20.00 până la 08.00, ca urmare fiind obligat să aplice ștampila personală după procedura pe care o urmează inspectorii vamali din post, iar inscripția „20:30 – 21:45” din graficul de serviciu a fost aplicată ulterior de către superiorul de tură.

Totodată, Vadim Cebanciuc a mai indicat și la faptul că autoturismul de model BMW cu n/î YK 02OSV, a fost pe culoarul verde, iar în sistemul „ASYCUDA”, acest automobil sau șoferul acestuia nu erau menționați în criteriile de risc.

Deși aceste argumente au importanță pentru soluționarea corectă a pricinii, au fost lăsate fără examinare și apreciere atât de prima instanță cât și de instanța de apel.

Or, având în vedere că temei de eliberare din funcție a lui Vadim Cebanciuc a constituit faptul că acesta nu avea acordul conducerii pentru perfectarea automobilelor pe pista de intrare a Biroului Vamal Leușeni la data de 11-12 iulie 2014 și aplicarea ștampilei personale după procedura pe care o urmează inspectorii vamali din post, instanțele de judecată ar fi trebuit să analizeze și să verifice aceste invocări ale lui Vadim Cebanciuc, inclusiv temeiul și necesitatea aflării ultimului pe teritoriul vamei de la 20:30 – 21:45 și aplicării ștampilei pentru această perioadă de către superiorul de tură.

La fel, un alt argument al lui Vadim Cebanciuc, invocat în cererea de apel, dar lăsat fără apreciere de instanța de apel, este și cel că ordinul nr. 1300-p din 26 septembrie 2014 prin care a fost aplicată sancțiune disciplinară – eliberarea din serviciu în organul vamal, a fost emis cu încălcarea termenului de una lună, reglementat de art. 209 din Codul muncii, în acest sens invocând dezacordul cu hotărârea primei instanțe, prin care s-a constatat emiterea acestuia în termen.

Prin urmare, se constată că instanța de apel, contrar prevederilor art. 373 alin. (1) și alin. (2) CPC și art. 373 alin. (5) CPC, nu s-a expus referitor la toate argumente aduse de către apelant în susținerea cererii de apel, respingând apelul prin declarații generale, reflectând selectiv concluzii arbitrare, deși era obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și aspectelor importante a acestui.

Or, dispozițiile art. 373 alin. (1) și (2) CPC direct indică că instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum

și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi și dispozițiilor conținute în art. 373 alin. (5) CPC, instanța de apel judecând apelul nu s-a pronunțat și nu a combătut toate argumentele invocate în cererea de apel, fapt care indică incontestabil la încălcarea de către instanță a normelor de drept procedural, precum și la examinarea superficială și evazivă a apelului.

Ca consecință, prin neexaminarea altor argumente aduse de către apelant în cererea de apel, a fost încălcat în mod direct dreptul acestuia la un proces echitabil garantat de art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, or unul din principiile a procesului echitabil este contradictorialitatea între părțile care sunt parte a procesului. Iar pentru a răspunde exigențelor articolului enunțat procedura în fața instanțelor judiciare trebuie să aibă un caracter contradictoriu, un concept similar celui al egalității armelor.

Astfel fiind, având în vedere că eroarea judiciară care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, analiza celorlalte critici formulate în recurs nu mai este necesară, acestea urmând a fi avute în vedere de către instanța de apel la rejudecarea pricinii.

În conformitate cu 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Vadim Cebanciuc, reprezentat de avocatul Nicolae Posturusu.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vadim Cebanciuc împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu